

คำวินิจฉัยของ นายศักดิ์ เตชะชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๕/๒๕๔๘

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ศาลแขวงนครราชสีมาส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นางสำรวม วาจาสิทธิ์) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลแขวงนครราชสีมาโดยสำนักงานศาลยุติธรรม มีหนังสือส่งคำร้อง ของนางสำรวม วาจาสิทธิ์
ซึ่งเป็นจำเลยในคดีหมายเลขคำที่ ๑๕๕๒/๒๕๔๔ ของศาลแขวงนครราชสีมา ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓ หรือไม่

ข้อเท็จจริง สรุปว่า พนักงานอัยการประจำศาลแขวงนครราชสีมา เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องนางสำรวม
วาจาสิทธิ์ ผู้ร้อง เป็นจำเลยในความผิดฐานทำสุรา มีภษณะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุรา และมีเชื้อสุรา
ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และมีไว้ในครอบครองซึ่งสุราที่ทำขึ้นโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย
ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๕
พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๗ มาตรา ๔ มาตรา ๖ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๑
มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖
มาตรา ๔

ผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง และยื่นคำร้องต่อศาลแขวงนครราชสีมาโต้แย้งว่า
บทบัญญัติของมาตรา ๕ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓
มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๗ โจทก์ไม่สามารถนำบทบัญญัตินี้ดังกล่าว
มาฟ้องดำเนินคดีได้ ขอให้ศาลแขวงนครราชสีมาส่งคำโต้แย้งตามทางการไปให้ศาลรัฐธรรมนูญ
เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ซึ่งศาลแขวงนครราชสีมาเห็นว่า คำโต้แย้งเป็น
ประเด็นตรงกับที่โจทก์บรรยายในฟ้อง จึงขอให้สำนักงานศาลยุติธรรมส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา
วินิจฉัยดังกล่าว

ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องไว้ดำเนินการ ฯ และรับไว้พิจารณาวินิจฉัย

พิจารณาแล้ว ตามคำฟ้อง และคำร้อง ไม่ปรากฏว่าพนักงานอัยการซึ่งเป็นโจทก์ ขอให้ศาลแขวงนครราชสีมาลงโทษผู้ร้องหรือจำเลยในคดีดังกล่าวตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ซึ่งเป็นเรื่องที่โจทก์ไม่ประสงค์ให้ลงโทษ ตามบทบัญญัติมาตรานั้นด้วยกรณีจึงมิใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง แต่อย่างไร ทั้งข้อโต้แย้งที่ว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๕๗ ผู้ร้องก็ไม่ได้กล่าวอ้างว่าขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญอย่างไรหรือเพราะเหตุใด และไม่มีกรอ้างเหตุผลสนับสนุนโดยชัดเจน ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๖ (๓) และ (๔) กรณีจึงไม่ถือเป็นข้อโต้แย้งที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แต่อย่างใด

สำหรับข้อโต้แย้งที่ว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๗ หรือไม่ ก็ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยเช่นเดียวกันเพราะศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยไว้แล้วว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓ และไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ ตามคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๔๖ คำวินิจฉัยที่ ๕๒ - ๕๓/๒๕๔๗ และคำวินิจฉัยที่ ๓๗/๒๕๔๘ ตามลำดับ จึงไม่ต้องวินิจฉัยซ้ำอีก

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๗

นายศักดิ์ เตชะชาญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ